

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.3.2019.DP

Warszawa, 6 czerwca 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/32/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy „ARIA”, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę SAGAN FM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kępnie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę SAGAN FM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kępnie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 26 listopada 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr DS.ŻN.8361.383(1).2018.Mp.MaP dotyczący sofy „ARIA” (dalej jako: „sofa”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę SAGAN FM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kępnie.

Zakwestionowany produkt to mebel o konstrukcji skrzyniowo-szkieletowej, tapicerowany w kolorze szarym o wymiarach dł. 195 cm x szer. 80 cm x wys. 75 cm. Sofa posiada miejsce do siedzenia dla 2-3 osób oraz leżenia/spania dla 2 osób (powierzchnia do spania 136 cm x 195 cm). Powierzchnia przeznaczona do spania składa się z dwóch części ruchomych, tj. z oparcia o wymiarach ok. 66 cm x 195 cm oraz leżyska (siedziska) o wymiarach ok. 70 cm x 195 cm, podnoszonego i wysuwanego do przodu poprzez uniesienie go i przesunięcie do przodu. Siedzisko sofy przesuwa się na trójkątnych ślizgach tapicerskich zamocowanych od spodu. Na końcach spodu siedziska znajdują się okrągłe plastikowe stopki uniemożliwiające wysunięcie się lub wypadnięcie siedziska przy rozkładaniu mebla. Warstwę sprężynującą stanowi pianka polituretanowa. Sofa posiada dodatkowe trzy kolorowe poduchy oparciowe oraz pojemnik (skrzynię) na pościel. Wszystkie elementy produktu są tapicerowane. Elementy skrzyni pojemnika wykonane są z materiałów płytowych drewnopochodnych (płyty lakierowanej). Środek skrzyni i narożniki wzmocniono drewnianymi listwami. Składane oparcie zamocowane jest do skrzyni za pomocą trzech zawiasów, umożliwiających ustawienie pionowe i poziome oparcia. Skrajna, ruchoma część leżyska (stanowiąca oparcie po ustawieniu do pozycji pionowej) po rozłożeniu do pozycji spania/leżenia nie posiada podparcia. Odległość od brzegu skrajnej części leżyska, niczym niepodpartego, do miejsca mocowania do skrzyni wynosi 16 cm.

Bezpośrednio na produkcie (wewnątrz skrzyni) znajduje się przyklejona etykieta zawierająca m.in. informację:

„Nazwa: Sofa ARIA

P.P.H. SAGAN Sp. z o. o.

Ul. Poznańska 6

63-600 Kępno, POLSKA”.

Do produktu załączono kartę gwarancyjną, w której zamieszczono m.in. oznaczenie „SAGAN FM Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k., ul. Poznańska 6, 63-600

Kęпно”, warunki gwarancji, sposób konserwacji i czyszczenia produktu oraz instrukcję przygotowania mebla do użytku po rozpakowaniu.

W trakcie kontroli nr DS.ŻN.8361.383(1).2018.Mp.MaP, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa sofy „ARIA” w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), uwzględniając aktualny stan wiedzy i techniki oraz uzasadnione oczekiwania konsumentów co do bezpieczeństwa tego rodzaju produktów.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa „ARIA” może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż po rozłożeniu sofy i obciążeniu poduchy oparciowej następuje uniesienie krawędzi wewnętrznej tej poduchy do góry (oparcie składa się – wraca do ustawienia pionowego).

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 30 stycznia 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę SAGAN FM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kępnie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie sofą, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby sof posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania ewentualnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę, w przypadku zadecydowania przez stronę postępowania o podjęciu działań naprawczych.

Pismem z 20 lutego 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem sofy, której wyłącznym dystrybutorem jest przedsiębiorca ABRA S.A. z siedzibą w Krakowie (dalej jako „wyłączny dystrybutor”), któremu w okresie od 7 czerwca 2018 r. do 15 lutego 2019 r. strona postępowania sprzedała 2330 sof. Strona postępowania poinformowała, że nie posiada na stanie magazynowym żadnych sof, a wyłączny dystrybutor posiada 53 sztuki. Strona postępowania zadeklarowała, że otrzymała reklamacje dotyczące ok. 0,6 % sof, z czego żadna

nie dotyczyła problemu oparcia. Strona postępowania oświadczyła, że według niej przy ustawieniu sofy przy ścianie oparcie nie składa się i jest stabilne. Jednocześnie strona postępowania zadeklarowała, że zamierza zmodyfikować sofę poprzez zamontowanie „stopy” gwarantującej spełnienie wymagań bezpieczeństwa. Wraz z pismem strona postępowania przekazała zdjęcia z badań organoleptycznych przeprowadzonych przez jej pracownika, zestawienie zgłoszeń reklamacyjnych, wydruk korespondencji mailowej z wyłącznym dystrybutorem oraz wydruk historii towaru (zestawienia sprzedaży).

Pismem z 26 lutego 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że pismo z 20 lutego 2019 r. nie zostało podpisane w sposób prawem przepisany, gdyż opatrzone je jedynie parafą uniemożliwiającą identyfikację osoby je podpisującej, w związku z czym organ nadzoru na podstawie art. 64 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego wezwał ją do usunięcia braków formalnych tego pisma poprzez jego ponowne przedłożenie i opatrzenie własnoręcznym podpisem przez osobę upoważnioną do reprezentowania strony postępowania. Jednocześnie Prezes UOKiK poprosił stronę postępowania do zweryfikowania liczby sof posiadanych przez wyłącznego dystrybutora, mając na względzie, że oświadczenie tego przedsiębiorcy przekazane wraz z pismem z 20 lutego 2019 r. nie obejmowało jednego egzemplarza znajdującego się na stanie magazynowym sklepu w Lęborku, w którym inspektorzy Inspekcji Handlowej przeprowadzali kontrolę. Ponadto organ nadzoru wskazał, że wbrew deklaracji strony postępowania, wskazującej że do tej pory nie otrzymała zgłoszenia reklamacyjnego związanego z problemem oparcia, w zestawieniu zgłoszeń reklamacyjnych znajduje się pozycja opisana jako „*Część oparciowa kanapy rozkładana do spania wygięła się*”. W związku z powyższym, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do podania bardziej szczegółowych informacji dotyczących tej reklamacji, w szczególności do wskazania, czy do wygięcia doszło po złożeniu sofy i czy przedmiotowe zdarzenie było związane z wypadkiem konsumenckim. Organ nadzoru poprosił również o wskazanie, jaki egzemplarz sofy został przez stronę postępowania zmodyfikowany poprzez zamontowanie „stopy”, skoro oświadczyła, że nie posiada żadnych sof na stanie magazynowym.

Pismem z 8 marca 2019 r. strona postępowania przesłała protokół reklamacyjny wraz ze zdjęciami przesłanymi przez konsumenta i wyjaśniła, że przyczyną reklamacji było złamanie płyty wewnątrz oparcia, a zatem nie była ona związana z wadą będącą przedmiotem postępowania administracyjnego, a ponadto nie była związana z wypadkiem konsumenckim. Strona postępowania podtrzymała stanowisko co do braku sofy na jej stanie magazynowym, informując, że egzemplarz zmodyfikowany poprzez zamontowanie „stopy” i przekazany do zewnętrznej jednostki badawczej był prototypem wyprodukowanym w tym celu. Strona

postępowania oświadczyła, że poprosiła wyłącznego dystrybutora o weryfikację ilości posiadanych sof z podziałem na miejscowości, gdzie się one znajdują i przekazała poprawione oświadczenie tego przedsiębiorcy, z którego wynikało, że posiada on na stanie magazynowym 81 egzemplarzy produktu. Ponadto strona postępowania zadeklarowała, że ustaliła z wyłącznym dystrybutorem, iż prześle mu „stopy” wraz z instrukcjami montażu w celu dołączenia ich do posiadanych przez wyłącznego dystrybutora sof, i przekazała wzór przedmiotowej instrukcji. Jednocześnie strona postępowania przekazała pismo z 20 lutego 2019 r. prawidłowo podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentacji.

Pismem z 19 marca 2019 r. strona postępowania przekazała niepoświadczoną za zgodność z oryginałem kopię sprawozdania z zakończonych wynikiem pozytywnym badań laboratoryjnych sofy, w której zastosowano „stopę” (tj. nogę podpierającą poduchę oparciową). Jednocześnie strona postępowania poprosiła o wyrażenie zgody na wznowienie produkcji sofy z zastosowaniem przedmiotowej „stopy”.

Pismem z 25 marca 2019 r. Prezes UOKiK poinformował o wyrażeniu zgody na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę „ARIA” poprzez dołączenie do egzemplarzy znajdujących się na rynku tzw. „stóp” wraz z instrukcjami montażu. Jednocześnie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii sprawozdania z badań zmodyfikowanej sofy. Ponadto Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, czy „ceny średnie” wskazane w przekazanej „Historii towaru” to jednostkowe ceny netto, po jakich sofy były sprzedawane wyłącznemu dystrybutorowi.

Pismem z 9 kwietnia 2019 r. strona postępowania przesłała poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię sprawozdania z badań laboratoryjnych dotyczących zmodyfikowanej sofy oraz oświadczenie wyłącznego dystrybutora potwierdzające dołączenie „stóp” do sof znajdujących się w sklepach i magazynach należących do tego przedsiębiorcy. Jednocześnie strona postępowania potwierdziła, że podane w „Historii towaru” „ceny średnie” są cenami netto sprzedaży sof.

Pismem z 15 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 29 maja 2019 r. strona postępowania w odniesieniu do stanu końcowego 170 sztuk, który wcześniej pojawił się w raporcie sprzedaży sofy, wskazała, że przedmiotowy raport służy do fakturowania sprzedaży, a nie do ewidencji przyjęcia produktów gotowych z produkcji na magazyn i jako stan jest wpisywana w niego dowolna liczba na potrzeby systemowe w celu

odliczania sprzedawanych sztuk. Strona postępowania potwierdziła brak sofy na jej stanie magazynowym i nie wniosła o umożliwienie jej zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca SAGAN FM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kępnie wprowadził sofę „ARIA” na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Do produktu załączono kartę gwarancyjną, w której zamieszczono m.in. oznaczenie „*SAGAN FM Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k., ul. Poznańska 6, 63-600 Kępno*”. Ponadto, w toku postępowania administracyjnego ww. przedsiębiorca potwierdził, że jest producentem sofy.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ocenie bezpieczeństwa konkretnego produktu w pierwszej kolejności mają zastosowanie szczegółowe przepisy Wspólnoty Europejskiej, odrębne przepisy polskie dotyczące bezpieczeństwa określonego produktu, a także normy krajowe, będące transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego

bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Jeśli natomiast wobec konkretnego produktu brak jest ww. przepisów oraz norm – co ma miejsce w przypadku ww. wskaźnika - ocenę bezpieczeństwa produktu przeprowadza się z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 6 ust. 3 ustawy, w tym spełnienia przez produkt uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do jego bezpieczeństwa.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej sofy stanowiły wyniki badań organoleptycznych oraz próby użytkowej, na skutek których przeprowadzający je inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż po rozłożeniu sofy i obciążeniu poduchy oparciowej następuje uniesienie krawędzi wewnętrznej tej poduchy do góry (oparcie składa się – wraca do ustawienia pionowego).

Powyższa wada może spowodować upadek użytkownika na podłogę (szczególnie podczas przemieszczania się na meblu, np. podczas snu) i powstania uszkodzeń ciała, takich jak uraz głowy, stłuczenia i złamania. Ponadto, w przypadku ustawienia sofy w pobliżu ściany i ułożeniu na tej części leżyska dziecka, może dojść podczas snu do podniesienia się tej części mebla i zsunęcia się dziecka pomiędzy ścianę i poduchę, co może spowodować zaklinowanie dziecka między płaszczyznami, a w konsekwencji jego podduszenie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek w okresie od 7 czerwca 2018 r. do 15 lutego 2019 r. 2330 sof poprzez sprzedaż wyłącznemu dystrybutorowi. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania wprowadziła do produkowanych sof modyfikację polegającą na dołączaniu do nich dodatkowej „stopy” podpierającej poduchę oparciową wraz z instrukcją jej montażu i przekazała wyłącznemu dystrybutorowi 81 „stóp” wraz z instrukcjami montażu w celu ich dołączenia do wszystkich egzemplarzy posiadanych

przez tego przedsiębiorcę na stanie magazynowym. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. zestawienie faktur sprzedaży sof, zestawienie sof posiadanych przez wyłącznego dystrybutora na stanie magazynowym, zdjęcia zmodyfikowanej sofy, wzór instrukcji montażu „stopy”, sprawozdanie z badań laboratoryjnych zmodyfikowanej sofy oraz oświadczenie wyłącznego dystrybutora o otrzymaniu „stóp”.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sofę, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż brak było skarg konsumentów lub reklamacji dotyczących wady będącej przedmiotem postępowania, a okres wprowadzania produktu na rynek był krótki (ok. 8 miesięcy), a ponadto od momentu powzięcia wiadomości o dokonany naruszeniu prawa strona postępowania bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Jakkolwiek wada konstrukcyjna

zakwestionowanych sof mogła potencjalnie powodować powstanie uszkodzeń ciała, takich jak urazy głowy, stłuczenia, złamania lub podduszenia, należy mieć na uwadze, że prawdopodobieństwo ich zajścia było niewielkie, tj. poniżej 1/1000 przypadków, zaś prawdopodobieństwo uduszenia użytkownika znikome, tj. poniżej 1/100000 przypadków, w związku z czym w opinii Prezesa UOKiK całkowite ryzyko stwarzane przez produkt nie było poważne, a naruszenie prawa wynikające z wprowadzenia na rynek sofy było znikome. Podkreślić należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa.

Jednocześnie podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, których żądał Prezes UOKiK. Pozwala to przyjąć, że strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż stwierdzone w wyniku kontroli sofy naruszenie nie naruszyło znacząco dóbr chronionych, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów i nie doszło do istotnego zaburzenia przebiegu procesów społeczno-gospodarczych. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełnione zostały przewidziane przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę SAGAN FM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kępnie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak